

get til sin tid kommer til behandling her i Folketinget.

Men det, der er situationen efter dette forløb, er, at regeringen efter pres herhjemme fra og fra udlandet afstår fra at begå, hvad jeg vil kalde en uoprettelig dumhed. Det ville have været en virkelig fantastisk brøler i det internationale samkvem med de andre nationer, hvis Danmark havde taget det ekstraordinære skridt at afskaffe uafhængigheden for et internationalt anerkendt menneskerettighedsinstitut. Og at man afstår fra en sådan uoprettelig dumhed, må jeg erklære mig tilfreds med. Man bliver nøjsom.

Kl. 13.55

Men én skade er sket. Jeg er ikke i tvivl om, at forslaget om nedlæggelse af centeret i den oprindelige udgave, som det blev sendt ud i verden sammen med andre tiltag med beskæring af ulandsbistand, stramning af udlændingelovgivningen tilsammen i forhold til udlandet giver indtryk af indadvendthed, at man skærer sig væk fra det internationale samfund, hvor det modsatte er det, der er behov for, og at Danmark på menneskerettighedsområdet har mistet troværdighed.

Troværdighed i dansk politik i international politik er noget, det tager lang tid at oparbejde. Det tager meget kort tid at nedbryde. Danmark vil tale med mindre vægt, når det drejer sig om menneskerettighederne. Danmark er blevet mindre af hele dette forløb.

Jens Rohde (V):

Menneskerettighederne, de klassiske frihedsrettigheder, har altid været en bærende del af det liberale grundprincip. Det er det stadig, og det skal det selvfølgelig stadig være.

Dansk international forskning er i dag spredt på adskillige centre og institutioner. De er etableret over en årrække med forskellige begrundelser og med fokus på forskellige aspekter i internationale forhold. Den internationale udvikling, herunder ikke mindst globaliseringen, den europæiske udvikling og vel måske egentlig også begivenhederne den 11. september, gør opsplitningen i forskellige centre stadig mere uhensigtsmæssig.

Som statsministeren redegjorde for allerede den 22. januar her i salen, så ønsker Venstre at samle kræfterne i en fælles institution. Formålet er at skabe rammerne for et sammenhængende og koncentreret udenrigspolitisk forskningsmiljø i Danmark, der i kvalitet kan måle sig med de

bedste udenlandske udenrigspolitiske forskningscentre.

På den måde opnår vi også en mere effektiv virksomhed, når det gælder omkostninger. Kræfterne skal samles, og det gør vi ved, at de udenrigspolitiske forskningsinstitutioner sammen med Det Danske Center for Menneskerettigheder indgår i en fælles administrativ struktur. Det er ganske enkelt udtryk for sund fornuft.

Ved etableringen af det nye center er fem direktørstillinger blevet reduceret til tre. Stillingerne skal, som hr. Niels Helveg Petersen også bemærkede det, alle slås offentligt op og besættes via de respektive uafhængige bestyrelser. Opslaget sker uden nogen form for indblanding fra regeringens side med hensyn til, hvem der skal beklæde stillingerne. Regeringen hverken får eller ønsker at have indflydelse derpå, og sådan skal det naturligvis også være.

I etableringen af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder indgår to selvstændige enheder:

1) Institut for Internationale Studier omfattende de hidtidige aktiviteter under Dansk Udenrigspolitisk Institut, Center for Udviklingsforskning, Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier og Center for Freds- og Konfliktforskning.

2) Institut for Menneskerettigheder omfattende de hidtidige aktiviteter under Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Altså nøjagtig som statsministeren sagde det. Herudover vil de to institutter have en overordnet administrativ ledelse.

Regeringens ministre og Venstres folketingsmedlemmer har gentagne gange påpeget, at Institut for Menneskerettigheder også i den nye form skal være en uafhængig institution. Der skal være fuld overensstemmelse mellem den nye struktur og FN's Paris-principper af 1993. Det konstaterer vi i Venstre at regeringen har levet op til og vil leve op til, og det vil vi gerne kvittere for.

For Venstre spiller det en afgørende rolle, at Institut for Menneskerettigheder får kompetence til også at varetage de forpligtelser, der følger af Rådets direktiv af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse. Det vil regeringen også opfylde.

Der er for tiden et udvalgsarbejde i gang, der skal give anbefalinger om, hvordan direktivet mest hensigtsmæssigt gennemføres i dansk ret;